

Lovforslag nr. L 137. Fremsat den 10. december 1997 af finansministeren (Mogens Lykketoft)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister

(Administrationsgodtgørelse til virksomhederne og fastsættelse af bagatelgrænse)

§ 1

I lov nr. 1203 af 27. december 1996 om Det Fælles Lønindeholdelsesregister foretages følgende ændringer:

1. I § 4 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Myndighederne kan kun træffe afgørelse om lønindeholdelse for krav, der overstiger en beløbsgrænse, som fastsættes af finansministeren.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

2. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Den indeholdelsespligtige kan i forbindelse med hvert løntræk i henhold til en afgørelse om lønindeholdelse tilbageholde en administrationsgodtgørelse hos skyldneren. Godtgørelsens størrelse fastsættes af finansministeren.

Stk. 2. Tvister om tilbageholdelse efter *stk. 1* kan indbringes for Hypotekbanken, hvis afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

3. I § 8 indsættes efter »finansministeren«: », jf. dog *stk. 2*«.

4. I § 8 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* I tiden fra den 1. januar 1998 til lovens ikrafttræden kan myndighederne kun træffe afgørelse om lønindeholdelse for krav, der overstiger en beløbsgrænse, som fastsættes af finansministeren. I samme tidsrum kan den indeholdelsespligtige i forbindelse med hvert løntræk tilbageholde en administrationsgodtgørelse hos skyldneren. Godtgørelsens størrelse fastsættes af finansministeren. § 4, *stk. 3*, og § 4 a finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Reglerne i *stk. 2* har virkning for afgørelser om lønindeholdelse, som træffes efter 1. januar 1998.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1998.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget indgår som en del af regeringens aftale med CD om finansloven for 1998 og har til formål at yde virksomhederne en administrationsgodtgørelse for det arbejde, de pålægges i forbindelse med afgørelser om lønindeholdelse.

Al lønindeholdelse vil fra midten af 1998 ske via Det Fælles Lønindeholdelsesregister, der er under etablering i Hypotekbanken. Det vil i sig selv indebære betydelige lettelser for virksomhederne, men der vil indtil da - og i begrænset omfang også efter registerets etablering - være noget arbejde for virksomhederne i forbindelse med administrationen af afgørelser om lønindeholdelse, hvilket lovforslaget således tilsigter at kompensere for.

Ordnningen etableres således, at virksomhederne ved hvert løntræk får adgang til at tilbageholde et yderligere beløb af den pågældende medarbejders løn ud over det beløb, som virksomheden skal indeholde ifølge en afgørelse om lønindeholdelse. Det foreslås, at finansministeren bemyndiges til at fastsætte godtgørelsens størrelse, og det er i overensstemmelse med finanslovaftalen hensigten at fastsætte godtgørelsen til maksimalt 20 kr. i forbindelse med lovforslagets ikrafttræden.

Indtil Det Fælles Lønindeholdelsesregister idriftsættes vil virksomhederne kunne komme ud for, at flere myndigheder samtidig meddeler, at man har truffet afgørelse om lønindeholdelse, og at lønindeholdelsen skal ske sideløbende for alle myndighederne. Ligeledes kan en enkelt myndighed træffe afgørelse om samtidig lønindeholdelse for flere forskellige krav. Virksomhedernes administrative byrder forøges i disse situationer i takt med antallet af krav, som lønindeholdelsen skal iværksættes for, og lovforslaget medfører derfor, at virksomhederne kan beregne sig en administrationsgodtgørelse i forbindelse med løntræk for hver afgørelse om lønindeholdelse, der skal honoreres.

Når Det Fælles Lønindeholdelsesregister idriftsættes, vil afgørelserne om lønindeholdelse bliver meddelt virksomhederne i form af et trækkort, som éntydigt indeholder oplysning om den procentsats, virksomhederne skal indeholde, uanset om trækkor-

ret måtte dække over flere samtidige lønindeholdelser, iværksat af en enkelt eller flere forskellige myndigheder. Det administrative arbejde vil derfor blive det samme, uanset om trækkortet dækker over én eller flere afgørelser om lønindeholdelse, hvorfor virksomhederne til den tid ikke vil få adgang til at tilbageholde mere end ét godtgørelsesbeløb ved hvert løntræk, selvom myndighederne har iværksat flere samtidige lønindeholdelser.

Det skønnes, at en afgørelse om lønindeholdelse i gennemsnit udløser 12 løntræk hos skyldneren. Den samlede administrationsgodtgørelse til virksomhederne vil derfor gennemsnitligt udgøre 240 kr. for hver afgørelse. Det anslås, at myndighederne træffer ca. 225.000 afgørelser om lønindeholdelse årligt, hvilket vil give virksomhederne en samlet årlig godtgørelse på ca. 50 mill. kr.

Lovforslaget omfatter af lighedsmæssige årsager alle indeholdelsespligtige arbejdsgivere og dermed også de offentlige arbejdsgivere. Det vil først og fremmest gælde kommunerne, som ikke blot udbetaler løn til deres egne medarbejdere, men som også varetager udbetalingen af langt størstedelen af de offentlige ydelser, hvori indeholdelse kan finde sted. Det drejer sig fx om overførselsindkomster som sygedagpenge og pensioner. Det skønnes i denne forbindelse, at ca. 100.000 af de afgørelser om lønindeholdelse, som kommunerne træffer, er rettet til dem selv som udbetalere af løn eller andre ydelser.

Ordnningen er frivillig for arbejdsgiverne, som selv må beslutte, om de vil opkræve administrationsgodtgørelsen hos medarbejderne eller ej, og det er ikke hensigten, at der fra offentlig side skal føres tilsyn eller kontrol med, om godtgørelserne bliver opkrævet korrekt. Eventuelle tvister vil dog kunne indbringes for Hypotekbanken, hvis afgørelse er endelig.

Det foreslås endvidere, at der indføres en bagatelgrænse for størrelsen af de enkelte pålæg om lønindeholdelse og dermed også for, hvor stor en restance skal være, før lønindeholdelse kan iværksættes. Det foreslås, at finansministeren bemyndiges til at fastsætte bagatelgrænsens størrelse, og det er her - ligeledes i overensstemmelse med finanslovaftalen med CD - hensigten at fastsætte grænsen til 1.000 kr.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget vil medføre udgifter for Hypotekbanken på ca. 0,5 mill. kr. i forbindelse med lovforslagets ikrafttræden og implementering. Det drejer sig dels om udgifter til information af lønmodtagere, arbejdsgivere og inddrivelsesmyndigheder, og dels om udgifter til udvikling af en facilitet i Det Fælles Lønindeholdelsesregister, der kan sikre, at der ikke træffes afgørelser om lønindeholdelse før krav, der ikke overstiger bagatelgrænsen. Herudover har forslaget ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser

Forslaget vil medføre, at de indeholdelsespligtige arbejdsgivere mv. kan opkræve en godtgørelse svarende til et samlet beløb på 50 mill. kr. årligt i forbindelse med administrationen af afgørelser om lønindeholdelse.

Loven vil i øvrigt i sig selv medføre en administrativ lettelse for virksomhederne, når Det Fælles Lønindeholdelsesregister tages i anvendelse.

Miljømæssige konsekvenser og forholdet til EU-retten

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1**Til nr. 1*

Det foreslås at indføre en bagatelgrænse for restancer, hvor lønindeholdelse kan iværksættes, og at finansministeren bemyndiges til at fastsætte grænsens størrelse. Restancen kan godt være sammensat af flere mindre gældsposter, som enkeltvis ikke overstiger bagatelgrænsen, så længe de administreres af den samme inddrivelsesmyndighed, jf. herved de tilsvarende regler for videregivelse af oplysninger om gæld til det offentlige til private kreditoplysningsbureauer i lov om offentlige myndigheders registre.

Til nr. 2

Det foreslås at give de indeholdelsespligtige arbejdsgivere mv. adgang til ved hvert løntræk i forbindelse med afgørelser om lønindeholdelse at opkræve en administrationsgodtgørelse hos den pågældende medarbejder ud over det beløb, som ifølge afgørelsen skal indeholdes. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 og 4

Det foreslås, at reglerne om en administrationsgodtgørelse til de indeholdelsespligtige arbejdsgivere og reglerne om indførelse af en bagatelgrænse træder i kraft den 1. januar 1998, og ikke får virkning for igangværende lønindeholdelsesforløb, hvorom afgørelse er truffet før den 1. januar 1998.

Ikrafttrædelsestidspunktet for den øvrige del af loven fastsættes fortsat af finansministeren.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af forslaget*

§ 1

I lov nr. 1203 af 27. december 1996 om Det Fælles Lønindeholdelsesregister foretages følgende ændringer:

1. I § 4 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Myndighederne kan kun træffe afgørelse om lønindeholdelse for krav, der overstiger en beløbsgrænse, som fastsættes af finansministeren.«.

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

§ 4. Lønindeholdelse for skattekrav efter kildeskatteloven sker forud for lønindeholdelse for alle andre krav, hvis samtidig indeholdelse ikke er mulig. Lønindeholdelse for krav på betaling af bidrag efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag sker efter lønindeholdelse for skattekrav, men forud for andre krav, hvis samtidig indeholdelse ikke er mulig.

Stk. 2. I tilfælde af flere afgørelser om lønindeholdelse for andre krav end skattekrav og underholdsbidrag sker dækningen i den rækkefølge, i hvilken Det Fælles Lønindeholdelsesregister har modtaget indberetning om afgørelserne, hvis samtidig indeholdelse ikke er mulig.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte regler om myndighedernes pligt til at respektere en afgørelse fra en anden myndighed om, at lønindeholdelsen midlertidigt er stillet helt eller delvis i bero.

2. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Den indeholdelsespligtige kan i for-

bindelse med hvert løntræk i henhold til en afgørelse om lønindeholdelse tilbageholde en administrationsgodtgørelse hos skyldneren. Godtgørelsens størrelse fastsættes af finansministeren.

Stk. 2. Tvister om tilbageholdelse efter *stk. 1* kan indbringes for Hypotekbanken, hvis afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«.

3. I § 8 indsættes efter »finansministeren«: », jf. dog *stk. 2*«.

4. I § 8 indsættes som *stk. 2* og 3:

»*Stk. 2.* I tiden fra den 1. januar 1998 til lovens ikrafttræden kan myndighederne kun træffe afgørelse om lønindeholdelse for krav, der overstiger en beløbsgrænse, som fastsættes af finansministeren. I samme tidsrum kan den indeholdelsespligtige i forbindelse med hvert løntræk tilbageholde en administrationsgodtgørelse hos skyldneren. Godtgørelsens størrelse fastsættes af finansministeren. § 4, *stk. 3*, og § 4 a finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Reglerne i *stk. 2* har virkning for afgørelser om lønindeholdelse, som træffes efter 1. januar 1998.«.

§ 8. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af finansministeren. Finansministeren fastsætter i den forbindelse nærmere regler om, i hvilket omfang lønindeholdelse, der finder sted på grundlag af afgørelser truffet før lovens ikrafttræden, skal være omfattet af loven.

Skriftlig fremsættelse (10. december 1997)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Hermed skal jeg for det høje Ting fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister. (Administrationsgodtgørelse til virksomhederne og fastsættelse af bagatelgrænse).

(Lovforslag nr. L 137).

Forslaget, der er et led i regeringens aftale med CD om finansloven for 1998, har til formål at yde en administrationsgodtgørelse til de virksomheder, der af inddrivelsesmyndighederne bliver pålagt at indeholde en del af deres medarbejderes løn mv.

Udgifterne til godtgørelsen skal bæres af de pågældende medarbejdere selv, således at virksomhederne ved hvert løntræk får adgang til at tilbageholde yderligere et beløb på op til 20 kr.

Godtgørelsen skal kompensere virksomhederne for den administrative belastning, de pålægges, når inddrivelsesmyndighederne træffer afgørelse om lønindeholdelse. Denne belastning vil blive betydeligt lettere, når Det Fælles Lønindeholdelsesregister er etableret medio 1998, men der vil dog fortsat være nogle administrative byrder, som ikke forsvinder.

Samtidig foreslås det, at der indføres en bagatelgrænse for størrelsen af de enkelte pålæg om lønindeholdelse og dermed også for, hvor stor en restance skal være, før lønindeholdelse kan iværksættes. Det er hensigten at fastsætte denne bagatelgrænse til 1.000 kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, anbefaler jeg lovforslaget til Folketingets velvillige og hurtige behandling.